

Našemu ctihodnému bratru
Dominiku kard. Dukovi O.P.
arcibiskupu a metropolitovi pražskému

Vanutím Ducha svatého a díky stálé přímě Bohorodičky Panny Marie se na konci prvního tisíciletí otevíraly zvěstování evangelia nové země a nové národy, které odvrhly staré bludy a s radostí přijímaly křesťanské náboženství. Mezi nimi byl i polský národ, jenž po křtu, který přijal kníže Měšek I. v roce 966, stále více toužil následovat Krista a vroucně ho vyznávat.

Svatá matka církev, která vždy starostlivě pečovala o to, aby tak velká touha po věčné blaženosti byla co nejvíce naplněna, záhy tam poslala misionáře a založila první diecézi v Poznani, jejímž prvním biskupem se stal Jordan. Ten s podporou knížete Měška velmi usiloval o to, aby lid, svěřený do jeho pastýřské péče, přivedl od pohanských obřadů ke křesťanské víře. Je tedy správné, aby si ho tato část církve připomínala, jak nás vybízí Písmo svaté: *Mějte v paměti ty, kteří vás vedli a kázali vám slovo Boží. Myslete na to, jak dovršili svůj život, a následujte je ve víře!* (Žid 13, 7)

Avšak nesmíme zapomínat také na Doubravku, dceru českého krále, která věrně následovala křesťanské náboženství a kterou uvedený kníže pojal za manželku a ona mu porodila syna Boleslava, budoucího prvního polského krále. Neboť ona s sebou z Prahy přivedla kněze a díky jejím milým slovům a ještě více díky trpělivému příkladu jejího každodenního života byl její manžel, nedávno pokřtěný, posvěcen manželstvím s touto ženou (srv. 1 Kor 7, 14). Ona, která poslušně opustila vlast i rodinu a pokorně a vytrvale pro dobro duší snášela četná protivenství, je pro ženy a muže naší doby povzbuzením k lásce, která je *trpělivá, laskavá, ..., nehledá svůj prospěch, nehněvá se, nepočítá křivdy, která vydrží, věří, má naději a vytrvá* (1 Kor 13, 4-7).

V minulém roce nás ctihodný bratr Stanislav Gadecki, arcibiskup a metropolita poznaňský, informoval o oslavách, které se letos budou konat v Poznani u příležitosti výročí 1050 let od založení této diecéze. Zároveň požádal, aby tam byl vyslán kardinál, který by zastupoval naši osobu. Domníváme se, že máš být z mnoha důvodů vybrán ty, náš ctihodný bratr, vynikající pastýř pražského metropolitního sídla, které velmi pomohlo polskému národu v počátcích evangelizace. Proto ti rádi svěřujeme toto poslání a tímto listem tě jmenujeme naším mimořádným vyslancem pro uvedené slavnosti, které se budou konat v Poznani ve dnech 22. – 24. června.

Naším jménem nechť předsedáš liturgii a předáš přítomným náš láskyplný pozdrav, zvláště velmi milému poznaňskému společenství, tavnému arcibiskupu metropolitovi a ostatním bratrům v biskupské službě. Vyjádři naši úctu a lásku také ostatním kněžím, rodinám, veřejným činitelům a všem, kdo s upřímným srdcem vyznávají Kristovo jméno.

Protože tato požehnaná vzpomínková slavnost bude zakončena v den svátku sv. Jana Křtitele (slavnost narození), vyprošujeme na jeho přímě u Boha, aby také v naší době všichni lidé na celém světě uznali Krista za svého skutečného Vykupitele a Boha a jeho lásku i přikázání zachovávali. Ten, který neváhal napomínat ani krále, ať dnes svým příkladem povzbudí pastýře, aby Kristu Pánu připravovali dokonalý lid a horlivě hlásali pravdu evangelia, zvláště pak aby chránili neporušenou svatost manželství a rodiny, poskytovali lidu milost duchovních radostí a vedli smýšlení všech věřících na cestu spásy a pokoje.

Nakonec také apoštolské požehnání, které je poslem nebeské milosti a svědkem naší dobré vůle a přízně, udělujeme zvláště tobě, náš ctihodný bratře, a přejeme si, abys ho sdílel v lásce se všemi účastníky této pamětihodné události.

Dáno ve Vatikáně dne 18. května roku 2018, v šestém roce našeho pontifikátu. František